

Οι δεήσεις του Κυπριακού λαού στην Παναγία της Τήνου (μέρος 1ο)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτό: christianviviografia.wordpress.com

«Σώζε πόλιν, νήσον και λαόν των πολемуμένων η ειρήνη, των χειμαζομένων η γαλήνη, η μόη προστασία των πιστών».

Περισσότερο από όλους τους άλλους Ορθοδόξους Έλληνες οι Κύπριοι σέβονται και τιμούν την Παναγία της Τήνου. Από τον πρώτο Κύπριο πολίτη, τον πρόεδρο της Δημοκρατίας —που όσες φορές επισκεφθεί την Ελλάδα δεν παραλείπει να μεταβεί στην Τήνο για να προσκυνήσει τη Μεγαλόχαρη— μέχρι τον τελευταίο απλό χωρικό, ιδιαίτερα λατρεύουν και επικαλούνται τη Μεγαλόχαρη της Τήνου. Το ιερό νησί της Παναγίας το ονομάζουν «δεύτερα Ιεροσόλυμα» και το προσκύνημά Της το αισθάνονται λιμάνι ελπίδας και παρηγοριάς.

Όπως πολλοί χριστιανοί έχουν διακαή πόθο στη ζωή τους να προσκυνήσουν τους Αγίους Τόπους, όπου έζησε και έπαθε ο Κύριος, έτσι πολλοί Κύπριοι έχουν έντονη

επιθυμία να προσκυνήσουν τον Ιερό Ναό της Τήνου, όπου εμφανίζεται και θαυματουργεί η Παναγία. Κάθε χρόνο διοργανώνονται ιερές αποδημίες από το μαρτυρικό νησί στο νησί της Παναγίας και κατακλύζεται η Τήνος από πλήθη Κυπρίων αδελφών μας, που με την ιδιόρρυθμη προφορά και την χαρακτηριστική ευλάβειά τους δίνουν έναν ιδιαίτερο ρυθμό στη ζωή του νησιού σιωπηλοί προς τον λόφο, όπου ο πάγκαλος Ναός της Παναγίας, έχοντας το βλέμμα προσηλωμένο στο καλλιμάρμαρο πανύψηλοκαμπαναριό, κρατώντας τις λαμπάδες και τα κέρινα αφιερώματα, τα οποία μόλις φθάσουν εναποθέτουν στο μαρμάρινο προσκυνητάρι της αγίας Εικόνας. Νέοι γονείς ανυπόδητοι —με κάποιο άρρωστο παιδί στην αγκαλιά τους, με στεναγμούς και δάκρυα, ψελλίζοντας μυστικέςικεσίες στη Μητέρα των πονεμένων— ανεβαίνουν με ελπίδα το λιθόστρωτο. Άλλοι πάλι γονατιστοί από την παραλία ανεβαίνουν με ματωμένα γόνατα τον Γολγοθά τους, φορτωμένοι μία λαμπάδα, η μία εικόνα, η ένα δοχείο λάδι, η άλλα αφιερώματα που φέρνουν από το χωριό τους στην Παναγία. Μόλις φθάσουν στον Ιερό Ναό ξεσπούν σε δάκρυα και μεγαλοφώνως απευθύνονται στην Παναγία, σαν να τη βλέπουν μπροστά τους ζωντανή. Οι εκδηλώσεις της ευλαβείας τους δεν εντυπωσιάζουν μόνον τον θεατή για τον πηγαίο και αυθόρμητο χαρακτήρα τους, αλλά συγκλονίζουν κάθε πιστό για το πλήθος των θαυμάτων της Παναγίας που εκείνη την ώρα αποκαλύπτονται από τους προσκυνητές. Μαυροφορεμένες μητέρες αγνοουμένων στρατιωτών, με γοερούς θρήνους που ματώνουν ακόμα και την πιο ανάλγητη καρδιά, την παρακαλούν να φέρει πίσω τα παιδιά τους από την κόλαση της αιχμαλωσίας. Παλληκάρια που πολέμησαν και σώθηκαν θαυματουργικά από τη φωτιά της μάχης με κλάματα και αναφιλητά μπροστά στην Εικόνα της αποδίδουν την ευγνωμοσύνη τους· «Σε ευχαριστώ Παναγία μου», της λένε. Δάκρυα πόνου και ελπίδας ραίνουν το κρύσταλλο της Εικόνας Της και καθώς πέφτουν επάνω γίνονται δικά Της δάκρυα συμπόνιας μητρικής. Μικροί και μεγάλοι έχουν κάτι ιδιαίτερο να της ζητήσουν. Τη νιώθουν στήριγμα στις δύσκολες ώρες της ζωής τους και πιστεύουν, ότι ποτέ δεν πρόκειται να τους αποστραφεί. Στην αγάπη Της στηρίζουν κάθε τους Μόλις αποβιβασθούν από το πλοίο ανηφορίζουν ελπίδα.

Μετά τον ασπασμό στην αγία Εικόνα περιέρχονται και ασπάζονται όλες τις εικόνες του τέμπλου, υποκλίνονται με ευλάβεια μπροστά στην Ωραία Πύλη και παίρνουν κάποια θέση στον Ναό για να παρακολουθήσουν τη θεία Λειτουργία, αφού πρώτα γράψουν τα αιτήματά τους σ' ένα χαρτί για να τα μνημονεύσει ο ιερέυς στην παράκληση. Με συγκίνηση παρατηρεί κανείς, ότι κάτω από τα ονόματα των συγγενών τους, για τους οποίους παρακαλούν, δεν παραλείπουν οι περισσότεροι να παρακαλέσουν την Παναγία για το μεγάλο εθνικό τους θέμα: «Και υπέρ απελευθερώσεως της πατρίδος ημών Κύπρου». Μαζί με τις προσωπικές τους επικλήσεις παρακαλούν για την ελευθερία της πολυβασανισμένης πατρίδος τους.

Μόνον από την Παναγία περιμένουν τη λύση του δράματός τους. Εκείνη έχει αποδείξει ότι μέριμνα γι' αυτούς. Στις δύσκολες φάσεις του αγώνα τους δεν έλειψαν τα θαύματά της στον λαό. Κύπριοι προσκυνητές που καταθέτουν τη μαρτυρία τους για κάποιο θαύμα που τους έκαμε η Παναγία. Στις ζοφερές ημέρες της εισβολής του Αττίλα η Παναγία πρωτοστάτησε στην ενίσχυση του λαού. Εμφανιζόταν σε απλοϊκούς ανθρώπους, ενίσχυε τους στρατιώτες, παρηγορούσε τους εγκλωβισμένους, ελευθέρωνε τους αιχμαλώτους και παντοιοτρόπως βοηθούσε όσους την παρακαλούσαν με πίστη. Με δάκρυα διηγούνται, ότι έβλεπαν τη νύκτα στα όνειρά τους την Παναγία να τους παρηγορεί και να τους υπόσχεται, ότι θα τους προστατεύσει. Τα εικονίσματά Της, που κατόρθωσαν να διασώσουν από τα βέβηλα χέρια του άπιστου εχθρού, έτριζαν και ακτινοβολούσαν θείο Φως. Η μορφή της Θεοτόκου μέσα στην κάπνα του πολέμου και στην απελπισία της προσφυγιάς ήταν γι' αυτούς μια εγγύηση για τη σωτηρία. Το καλοκαίρι του 1978 έφθασε στην Τήνο ένας νεαρός αξιωματικός του Κυπριακού στρατού για να εκπληρώσει το τάμα του στην Παναγία. Εκείνη τον είχε σώσει από βέβαιο θάνατο.

Η περίπτωση του είναι συγκλονιστική: Στη διάρκεια του πολέμου του 1974 τον είχαν συλλάβει οι Τούρκοι και ύστερα από ανυπόφορους βασανισμούς τον είχαν στήσει στο εκτελεστικό απόσπασμα. Την ώρα εκείνη παρακάλεσε την Παναγία της Τήνου να τον σώσει. Και η Παναγία έκανε το θαύμα της. Το όπλο του Τούρκου στρατιώτη δενεκπυρσοκροτούσε. Παρά τις επανειλημμένες προσπάθειες του εκείνο παρουσίαζε κάποια ανεξήγητη εμπλοκή. «Είσαι τυχερός, ο Αλλάχ θέλει να ζήσεις», του είπε ο Τούρκος και του χάρισε τη ζωή. Έτσι μόνον μπορούσε να εξηγήσει κανείς τους λυγμούς του νέου εκείνου και τα πολλά «ευχαριστώ», που γονατιστός μπροστά στην αγία Εικόνα απηύθυνε στην Παναγία. Τέτοια θαύματα υπάρχουν πολλά. Δυστυχώς είναι αδήλωτα και άγνωστα στους πολλούς. Εκτός από τα εθνικά θαύματα, που επετέλεσε η Παναγία στον αγωνιζόμενο Κυπριακό λαό, υπάρχουν κι άλλα προσωπικά θαύματα που ενισχύουν την πίστη και την αγάπη του λαού μας στο πανάγιο πρόσωπό Της. Μέσα στην καταιγίδα των συμφορών κάθε ανθρώπου η Παναγία με τη μητρική στοργή Της έδωσε το παρόν της αγάπης Της. Στους φακέλους των θαυμάτων της Παναγίας της Τήνου υπάρχουν πολλές επιστολές και δηλώσεις συντελεσθέντων θαυμάτων που αναφέρονται σε Κυπρίους της Κύπρου και του εξωτερικού.

Πηγή: Μητροπολίτου Φθιώτιδος Νικολάου, *Αφιέρωματα Δημοσιεύματα στην Παναγία της Τήνου*, Έκδοσις Ιερά Μητρόπολις Φθιώτιδος Λαμίας, 2008.